

Αιθρίες

Στο ρυάκι που κυλά
σαν ημερήσιος θεός, λαλεί το περιστέρι.
Δεν ξέρει καν πως βρέθηκε
να ζει σ' ένα φαράγγι.
Αγέλαστο.
Πώς ήπια τόσες σταγόνες ζωής
και σχίζει με την λάμψη του
το απέραντο γαλάζιο.

Μαρία Αλμασίδου

Καλοκαιρινή πυξίδα

Στο καταρράκτη που καθρεπίζεται
σαν μελοποιημένο όνειρο
γλυκολαλεί το κυκλάμινο.
Δεν ξέρει καν πως ξέχασε
και το παρέσυρε ένα ατελείωτο τραγούδι,
η θάλασσα.
Πώς ξεδίψασε σε τόσες αμμουδιές
και χάθηκε με ένα ασημένιο δάκρυ
στο χρόνο!

Ελευθερία Σιούκα

Στο ρυάκι που λιάζεται
σαν νωχελικό λιοντάρι
μιλεί το παπαγαλάκι.
Δεν ξέρει καν πως βρέθηκε
να ζει σ' ένα ερημονήσι αιώνια.
Πως ρουφάει το χυμό της καρύδας
μέσα στο ατελείωτο σεληνόφωτο.

Αλεξάνδρα Πασίνη

Ένα ταξίδι ασταμάτητο

Στο ποτάμι που ξεκουράζεται
σαν το μικρό όνομα
τρέχει το ελαφάκι.
Δεν μπορεί να καταλάβει που βρίσκεται.
να ζει σ' ένα ταξίδι
ασταμάτητο.
Πώς ήπιε τον ήλιο στο ποτήρι του
και σχίζει τα δάση
και τον κόσμο όλο.
με την ψυχή του

Πέτρος Λέφας

Ο βασιλιάς των ουρανών

Στο ρυάκι που λιάζεται,
βασιλιάς των ουρανών,
μιλεί ο αετός.
Δεν ξέρει καν πως έμεινε
ξερό πουλί στ' αγέρι,
ανήμπορο.
Πώς ήπιε τόσες πρωινές ηλιαχτίδες
και σχίζει με το χρώμα του τον καταγάλανο ουρανό
Την βασιλεία.

Σωκράτης Δημητρακόπουλος

Στο ρυάκι το ατελείωτο
σαν παντοτινό του στέκι
ατελεύτητα, πηγαίνει το τζιτζικι.
Όλη μέρα μες τα χόρτα,
τραγουδάει ευτυχισμένα,
δίπλα στο δροσερό ρυάκι,
χοροπηδάει
και δεν το νοιάζει για κανένα.

Αγγελική Κλήμη

Στο ρυάκι που αναπαύεται
σαν ανθισμένος κρίνος,
μιλεί το αηδόني.
Δεν έμαθε και ούτε
θα μάθει ποτέ
πως είναι να ζεις
σε έναν καθημερινό περίπατο.
Πως ήπια και την τελευταία γουλιά της αιωνιότητας.

Μαρία Δελημπέη

Στο ρυάκι ξεδιψά
το κατακίτρινο καναρίνι
σαν να μην έχει πει ποτέ νερό ξανά.
Δεν ξέρει γιατί πετά πάνω από το Αιγαίο.
Μονάχα ξέρει ότι θέλει να γείρει εκεί,
δεν αντέχει διασχίζοντας το φθόνο και το μίσος
αιώνια.
Μα δε μπορεί.
Όλα είναι ένα ατελείωτο σεργιάνι.

Βασίλης Μιχαλόπουλος

